

Geprezen zijn Jezus en Maria !

12 september 2010

Dierbare kinderen van Medjugorje,

1 – Op 2 augustus 2010 kreeg Mirjana Soldo haar maandelijkse verschijning bij het Blauwe Kruis, waarbij ze werd omringd door een grote menigte, die vooral bestond uit Italiaanse pelgrims. Na de verschijning gaf ze de volgende boodschap door: “Lieve kinderen, ik ben bij jullie omdat ik jullie wil helpen de beproevingen te overkomen, die deze tijd van zuivering voor jullie meebrengt. Mijn kinderen, één daarvan is: niet vergeven en geen vergeving vragen. Elke zonde kwetst de liefde en verwijdt er jullie van – en de liefde, dat is mijn Zoon ! Daarom, lieve kinderen, als jullie stap voor stap met mij willen gaan naar de vrede van Gods liefde, dan moeten jullie leren vergeven en vergeving vragen. Ik dank jullie”.

2 – Dominik en het Jongerenfestival. Op 3 augustus is er iets bijzonders gebeurd. Voor ik er iets over wilde zeggen, wilde ik eerst enkele dingen navragen bij de ouders van Dominik in Slowakije. Ik vertel u aan de hand daarvan de feiten. (In de publicaties hierover op internet staan fouten).

Een jonge Slowaak van 16 jaar, Dominik Juroš, uit een katholieke familie uit het dorp Hran is deze zomer naar het jongerenfestival gekomen samen met vrienden van zijn leeftijd. De laatste maanden voor dit festival maakte Dominik een periode van innerlijke crisis door, vooral ten aanzien van het geloof. Hij wilde geen misdienaar meer zijn en weigerde om nog samen met zijn ouders te bidden. Alhoewel deze jongeren naar het jongerenfestival waren gekomen, moeten we toegeven dat ze niet veel belangstelling hadden voor het festival zelf, noch voor God in het algemeen. Ze gedroegen zich meer als toeristen die op vakantie waren.

Op 3 augustus was het snikheet in Medjugorje. De groep besloot om, in plaats van het programma van het festival te volgen, samen met hun gids Janko te gaan zwemmen bij de watervallen van Kravica. Dominik gleed uit en viel in het ijskoude water. Hij zonk 3 à 4 meter diep en kwam daarbij enkele keren boven. Niemand merkte dat hij aan het verdrinken was, men dacht dat het een spel was. Tien minuten later begon de gids Janko zich ongerust te maken omdat hij hem niet meer zag boven komen. Hij zwom naar de plaats waar hij hem het laatst had gezien en geholpen door enkele mensen, slaagde hij er in Dominik uit het water te halen. Zijn hart klopte niet meer. Er waren 15 tot 20 minuten nodig om hem te reanimeren en het hart weer aan het kloppen te krijgen. Op weg naar Mostar hield het hart van Dominik echter weer op met kloppen. Zijn longen werkten niet meer. In het ziekenhuis liet men Dominik in een kunstmatige slaap vallen en werden zijn vitale organen kunstmatig ondersteund door machines.

In allerijl kwamen zijn ouders de volgende dag naar Mostar. Al de jongeren van het festival baden vurig voor hem en een mooie gebedsketen van liefde kwam tot stand, die dag en nacht doorging. Zelfs de vrienden uit de bus van Dominik werden plotseling gegrepen door de vreze Gods en begonnen te bidden. Ze gingen ook allemaal biechten en woonden devoot de H. Mis bij.

Vanaf 5 augustus, terwijl hij werd omringd door zijn familie en veel gebed, begon Dominik onverwacht tekens van leven te geven. Hoewel hij nog steeds buiten bewustzijn was, kneepte hij af en toe in de hand van zijn moeder of had hij tranen in zijn ogen (Zijn moeder had hem, van zijn ontvangenis af, aan de H. Maagd toegewijd). Op 7 augustus werd hij wakker en zijn organen begonnen weer te werken. Zijn eerste reactie was dat hij begon te huilen, waarbij hij zijn ouders smeekte om hem te vergeven. Hij pakte de hand van zijn moeder vast en vroeg haar met hem te bidden, veel te bidden. Hij wilde zijn zonden biechten (men liet een priester komen). Daarna werd hij overgebracht naar een ziekenhuis in Slowakije, waar hij weer begon te lopen en te spreken. Vier weken later ging hij weer naar school. Zijn Slowaakse dokter zegt dat zijn herstel bijzonder is.

Dominik vertelde enkele interessante aspecten over zijn ervaring. Toen hij bijvoorbeeld bewusteloos werd weggevoerd na zijn verdrinking, kon hij zijn ouders zien in Slowakije, die op dat moment voor de televisie zaten en hij wist wat ze deden en waar ze naartoe liepen. Op 8 augustus werd Dominik, volgens de

mensen die er bij waren en ook volgens zijn eigen zeggen, overvallen door een overgevoeligheid, die gepaard ging met een zeer sterke inwendige strijd. Hij ervoer toen ongewone waarnemingen. Hij vertelt dat, toen hij zich tussen leven en dood bevond, hij zich bedreigd voelde door duivels, duistere gedaanten, in het ziekenhuis. Sommigen ervan waren tot aan zijn deur gekomen, anderen waren in zijn kamer om er verwarring te zaaien en hem te beschuldigen. Deze gedaanten trachtten voortdurend de gebeden te verhinderen van zijn moeder, die aan zijn bed zat. Het gelaat van Dominik lichtte echter op toen hij de aanwezigheid zag van een persoon vervuld van licht, vrede en vreugde. Hij denkt dat het de Maagd Maria was. Toen iemand in zijn kamer kwam met water, werd hij gewaar dat het wijwater was en hij dacht: "O, het is wijwater, dat zal me helpen". Hij zegt dat hij de gebeden kon gewaarworden van zijn verwanten en hij ervoer ze als vredevol, positief, zeer helpend en vol licht.

Hij zag het vagevuur, hij zag twee jongeren (uit een stad in zijn omgeving) die er leden. Hij zag hoe ze een auto in brand hadden gestoken met benzine en hoe ze bij een ongeval om het leven waren gekomen. Hij zag engelen, prachtige wezens, van een stralend witte kleur en die hele mooie gezichten hadden. Hij zegt ook dat hij Jezus heeft gezien van aangezicht tot aangezicht en dat Jezus ogen heeft van een onbeschrijflijke schoonheid. Toen zijn familie aan zijn bed de Rozenkrans bad van de Goddelijke Barmhartigheid, vroeg hij hen: "Ruiken jullie die heerlijke geur?" "Welke geur?" vroeg zijn moeder. "Het bloed van Jezus ! Het heeft een heerlijke geur !" antwoordde hij.

Ik moet helaas veel details overslaan.

Dominik herhaalde vaak dat we elkaar moeten beminnen en elkaar moeten vergeven. Dat het belangrijkste in het leven de liefde is. Met nadruk vroeg hij aan zijn familieleden om met meer liefde met elkaar om te gaan, ook in de kleinste dingen. Altijd te vergeven en geen enkele vijand te hebben. Tegelijkertijd vond hij het jammer dat de dokters zijn leven gered hadden.

Ik heb de medische staf in Mostar nog niet ondervraagd. Het is zo dat normaliter, nadat iemand enkele minuten onder water is geweest, de hersenen beschadigd zijn door het gemis aan zuurstof. In het geval van Dominik, weet God alleen of het op medisch gebied al dan niet om een wonder gaat. Het is van ondergeschikt belang. Wat ik zelf bijzonder vind aan deze gebeurtenis is, dat het voorviel terwijl er 40.000 jongeren aanwezig waren voor het festival in Medjugorje en dat ze aan het bidden waren, en dat de Heer zich bediend heeft van deze jonge tiener in nood, om al zijn vrienden op de knieën te krijgen (en meerdere anderen van zijn verwanten en naasten), en ze te laten biechten (wat geen luxe was) en zich tot God te keren. En bovendien, voor degenen onder hen die de dingen van de wereld op de eerste plaats hadden staan in hun leven en dachten dat ze God niet nodig hadden, heeft de ervaring van Dominik hen geopend voor een andere wereld en andere waarden en hen herinnerd aan het meest vitale gebod van Jezus: "Bemint elkaar, zoals Ik jullie heb bemind".

Dominik herinnert zich niet alles meer, maar de uitwerking van de genade laat zich in zijn leven voelen. Nu is het een jongeman, die intens bidt, die vurig zijn geloof beleeft en zich bereidwillig aansluit bij zijn familie. Hij toont een diepe eerbied voor het Kruis van Jezus en voor de Maagd Maria. Al de zijnen leven in diepe dankbaarheid vanwege hetgeen de Barmhartigheid van God voor hem gedaan heeft. Zelfs de grootvader, vroeger een felle tegenstander van Medjugorje, wil er nu een bedevaart naar maken. Magnificat !

3 - Vergeven? Onmogelijk ! De boodschap van 2 september heeft ons allemaal geraakt. Maar, hoe vergeven als mijn echtgenoot me slaat, me bedriegt, me verraadt en me het leven onmogelijk maakt ? Hoe kan ik vergeven aan de man die mijn kind heeft verkracht ? Aan mijn schoondochter die ervoor heeft gezorgd dat mijn zoon zijn geloof heeft verloren en die haar kinderen niet aan mij wil toevertrouwen? Aan mijn broer, die me mijn erfenis heeft ontstolen? Aan mijn kinderen, die me verlaten hebben, na alles wat ik voor hen heb gedaan? Hoe vergeven aan mijn zuster, die mijn reputatie heeft geschonden? Aan die verleider, die mijn dochter naar zelfmoord heeft gedreven?

Onmogelijk. Maar, in het Onze Vader leert Jezus ons: "Vergeef ons onze schuld, zoals ook wij aan anderen

hun schuld vergeven". Gelukkig is voor God mogelijk, wat voor de mens onmogelijk is. De enige oplossing is dan ook om tegen Jezus te zeggen: "Ikzelf kan het niet, mijn verwonding bloedt teveel. Maar U, Jezus, die enkel liefde en barmhartigheid bent, leg uw eigen vergeving in mijn hart voor deze persoon, ik smeeek U". En, het eenvoudige feit dat we dit oprecht aan Jezus vragen, betekent al dat we vergeven. Zelfs als er nog flarden in ons opkomen van woede, van haat of van geweld, die te wijten zijn aan onze gekwetste menselijkheid, zal de ziel hierdoor toch vooruitgaan. God ziet onze goede wil en Hij doet de rest. Daarom, lieve kinderen, als jullie stap voor stap met mij willen gaan naar de vrede van Gods liefde, dan moeten jullie leren vergeven en vergeving vragen." Deze boodschap zou ons niet gegeven zijn als onze Moeder in de hemel - die ons vergeven heeft dat we haar Zoon ter dood gebracht hebben - geen tonnen aan genaden van vergeving zou hebben klaarliggen om die aan ons te overhandigen... Laten we ze aannemen. Laten we daar vanaf vandaag mee beginnen.

Lieve Gospa, op 15e september vieren we U als "Onze Lieve Vrouw van Smarten". U kent en deelt al onze smarten ! Giet uw balsem van vrede in onze verwondingen en leer ons te vergeven ! Zr. Emmanuel
Vertaald uit het Frans © Enfants de Medjugorje septembre 2010 Goed nieuws !

Zr. Emmanuel

Vertaald uit het Frans

© Enfants de Medjugorje 12 september 2010

ZUSTER EMMANUEL KOMT NAAR DE "ABDIJ TEN PUTTE" TE GISTEL
GEMEENSCHAP " MOEDER VAN VREDE "

Op donderdag, 25 november 2010, om 16.30 uur.

Meer inlichtingen worden verstrekt in de volgende nieuwsbrieven.